KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.11.2012
COM(2012) 643 final

2012/0305 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 363 final}
{SWD(2012) 364 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Opis problemu i cele

Międzynarodowe środowisko naukowe wzywa do ograniczenia wzrostu temperatury na świecie do 2 ˚C, aby zapobiec niepożądanym skutkom zmiany klimatu[1]. W związku z tym celem Rada Europejska wezwała do redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE o 80-95 % do 2050 r. w stosunku do poziomów z roku 1990 w kontekście podobnych działań podejmowanych przez kraje rozwinięte. Z unijnego planu działania dotyczącego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną[2] wynika, że aby osiągnąć ten cel po najniższych kosztach, przyczynić się do tego muszą wszystkie sektory i wszystkie gazy cieplarniane, w tym fluorowane gazy cieplarniane, których współczynnik ocieplenia może być do 23 tys. razy większy niż dwutlenku węgla (CO_2).

We wrześniu 2011 r. Komisja opublikowała sprawozdanie[3] w sprawie stosowania rozporządzenia (WE) nr 842/2006[4]. Wynika z niego, że rozporządzenie mogłoby przynieść znaczącą redukcję emisji, jeśli zostałoby ulepszone i w pełni stosowane. Stwierdzono w nim również, że należy zintensyfikować wysiłki w celu dalszej redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w UE. Poprzez zastąpienie fluorowanych gazów cieplarnianych bezpiecznymi rozwiązaniami alternatywnymi, które miałyby mniejszy lub zerowy wpływ na klimat, roczne emisje wyrażone w ekwiwalencie CO_2 można by zredukować do 2030 r. o dwie trzecie przy stosunkowo niskich kosztach[5].

Wyraźnie szybkie działania mające na celu wykorzystanie stosunkowo tanich sposobów redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych pozwolą uniknąć potencjalnie wyższych kosztów redukcji emisji innych gazów cieplarnianych w innych sektorach przemysłu[6]. Niektóre zainteresowane strony[7] stwierdziły jednak, że trudno jest skomercjalizować „zielone” technologie alternatywne przy panujących warunkach rynkowych. Z drugiej strony, w Danii, gdzie obowiązują bardziej restrykcyjne przepisy krajowe dotyczące fluorowanych

---

1 Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC), „Wkład trzeciej grupy roboczej w czwarte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, 2007 r.”. www.ipcc.ch/publications_and_data/ar4/wg3/en/contents.html.

2 Plan dzialania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., COM(2011) 112. eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52011DC0112:PL:NOT

3 Sprawozdanie Komisji w sprawie stosowania, skutków i odpowiedniości rozporządzenia w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (rozporządzenie (WE) nr 842/2006), COM(2011)581 final.

4 Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

5 Schwarz et al., 2011, „Preparatory study for a review of Regulation (EC) No 842/2006 on certain fluorinated greenhouse gases” (Badanie przygotowawcze do przeglądu rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych), Öko-Recherche et al.

6 Dla porównania, racjonalna pod względem kosztów roczna redukcja emisji fluorowanych gazów cieplarnianych możliwa do osiągnięcia do 2030 r. odpowiada w przybliżeniu wielkości, o jaką w ciągu dwóch lat muszą ograniczyć swoje emisje sektory objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS).

7 „How to bring natural refrigerants faster to market” (Jak przyspieszyć wprowadzanie do obrotu naturalnych czynników chłodniczych), sprawozdanie podsumowujące z międzynarodowych warsztatów dotyczących naturalnych czynników chłodniczych ATMOsphere 2010.

gazów cieplarnianych, nowe firmy oraz MŚP z powodzeniem wprowadziły innowacje i skomercjalizowały nowe zielone technologie, stając się liderami rynkowymi.

W tym kontekście niniejszy wniosek ma na celu

1) zastąpienie rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, aby przyczynić się do bardziej racjonalnej pod względem kosztów realizacji unijnych celów klimatycznych poprzez zniechęcanie do stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych o dużym wpływie na klimat na rzecz energooszczędnych i bezpiecznych rozwiązań alternatywnych oraz poprzez dalsze ulepszenia w zakresie ograniczania emisji z produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, oraz wycofywania ich z eksploatacji;

2) wzmocnienie zrównoważonego wzrostu, pobudzenie innowacji i rozwój zielonych technologii poprzez poprawę możliwości rynkowych dla technologii alternatywnych i gazów o nieznacznym wpływie na klimat;

3) dostosowanie polityki UE do najnowszych wyników badań naukowych na poziomie międzynarodowym, jak opisano w czwartym sprawozdaniu oceniającym IPCC ONZ m.in. w odniesieniu do substancji objętych zakresem niniejszego rozporządzenia i obliczania współczynnika ocieplenia globalnego;

4) pomoc w osiągnięciu konsensusu w sprawie międzynarodowego porozumienia dotyczącego stopniowego wycofywania z obrotu fluorowęglowodorów (HFC), najistotniejszej grupy fluorowanych gazów cieplarnianych, na podstawie protokołu montrealskiego;

5) uproszczenie i doprecyzowanie przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych zgodnie ze zobowiązaniem Komisji dotyczącym lepszych uregulowań prawnych.

Kontekst

Zgodnie z racjonalnym pod względem kosztów sposobem obniżenia emisyjności gospodarki UE, emisje fluorowanych gazów cieplarnianych powinny zostać zredukowane o wielkości rzędu 70-78 % do 2050 r., i 72-73 % do roku 2030 przy krańcowych kosztach redukcji w wysokości ok. 50 EUR za tonę ekwiwalentu CO_2.[2] Ogółem fluorowane gazy cieplarniane stanowią obecnie 2 % wszystkich gazów cieplarnianych w UE. Mają one jednak znacznie większy współczynnik ocieplenia atmosferycznego niż dwutlenek węgla. Są one wykorzystywane w szeregu urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, w piankach izolacyjnych i urządzeniach elektrycznych, w aerozolach, jako rozpuszczalniki lub w systemach ochrony przeciwpożarowej. Emisje powstają głównie podczas zastosowań emisyjnych (np. aerozoli lub rozpuszczalników) lub w wyniku wycieku w trakcie użytkowania i unieszkodliwiania produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane.

Większość fluorowanych gazów cieplarnianych zaczęła być wykorzystywana przez przemysł w celu zastąpienia substancji zubożających warstwę ozonową, które są stopniowo wycofywane z obrotu na podstawie protokołu montrealskiego. Ze względu na większy dobrobyt i wzrost liczby ludności sprzedawanych jest coraz więcej produktów i urządzeń, których działanie opiera się na fluorowanych gazach cieplarnianych lub substancjach zubożających warstwę ozonową. W rezultacie od 1990 r. na całym świecie nastąpił

gwałtowny wzrost produkcji i stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych i, jeśli sytuacji tej nie będzie się zapobiegać, doprowadzi ona do znacznych emisji do atmosfery. Ponieważ produkty i urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane często mają długi okres eksploatacji, jeżeli obecnie nie zostaną podjęte odpowiednie działania, wysokie emisje, których można było uniknąć, będą utrzymywały się przez kolejne dziesięciolecia.

Obecne rozporządzenie w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych koncentruje się głównie na ograniczaniu emisji z produktów i urządzeń, które zawierają takie gazy, oraz wycofywaniu ich z eksploatacji. Oczekuje się, że obecna polityka unijna w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych spowoduje ustabilizowanie poziomu emisji tych gazów w UE, jeżeli skorygowane zostaną niedociągnięcia w stosowaniu niektórych środków. Jest jednak mało prawdopodobne, aby nastąpiła redukcja emisji w wartościach bezwzględnych, jeśli nie zostaną wprowadzone dodatkowe środki.

Obecnie obowiązuje tylko kilka środków mających na celu uniknięcie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych. Niemniej jednak niemal we wszystkich sektorach, w których wykorzystuje się fluorowane gazy cieplarniane, możliwe jest obecnie zastąpienie ich w pełni lub częściowo alternatywami rozwiązaniami, które są bezpieczne i co najmniej tak samo energooszczędne. Przy ustanawianiu środków politycznych należy jednak brać pod uwagę fakt, że liczne rodzaje produktów i urządzeń zawierają fluorowane gazy cieplarniane i że możliwości techniczne oraz koszty i korzyści związane z zastąpieniem tych gazów mogą zależeć od wielkości produktu lub urządzenia oraz od tego, gdzie będą one używane.

W skali międzynarodowej narastającemu problemowi fluorowanych gazów cieplarnianych poświęca się coraz więcej uwagi. W latach 2009, 2010, 2011 i 2012 strony protokołu montrealskiego przedstawiły propozycje stopniowego wycofywania dostaw i zmniejszania zużycia HFC na całym świecie. Środki określone w niniejszym rozporządzeniu przewidują stopniowe wycofywanie tych gazów z obrotu na całym świecie zgodnie z obecnymi propozycjami protokołu montrealskiego, co przygotowałoby UE do takich przyszłych zobowiązań. UE popiera te propozycje jako uzupełnienie działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu zgodnie z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC)[8]. Dotychczas nie poczyniono znacznych postępów w procesie negocjacji, ponieważ Chiny, Indie, Brazylia i inne państwa odmówiły dyskusji na ten temat w ramach protokołu montrealskiego. Jednakże niedawno, na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio+20), wyrażono poparcie dla stopniowego zmniejszania zużycia i produkcji HFC[9].

Ponadto w 2012 r. utworzono Koalicję na rzecz klimatu i czystego powietrza w celu redukcji krótkotrwałych zanieczyszczeń. Do koalicji przystąpili: Grupa G8, program ONZ dotyczący ochrony środowiska (UNEP), Bank Światowy i Komisja Europejska. Priorytetowym obszarem działania koalicji są emisje HFC[10]. Parlament Europejski także wielokrotnie wzywał do podjęcia ambitnych działań w dziedzinie fluorowanych gazów cieplarnianych, a w szczególności HFC[11].

---

8 Konkluzje Rady z dnia 10 października 2011 r. w sprawie przygotowań do 17. sesji Konferencji Stron (COP 17) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i 7. sesji spotkania Stron protokołu z Kioto w Durbanie.

9 http://www.uncsd2012.org/thefuturewewant.html.

10 http://www.unep.org/CCAC/.

11 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2011 r., „Kompleksowe podejście do antropogenicznych emisji gazów innych niż CO_2, istotnych z punktu widzenia klimatu", P7_TA-

Obowiązujące prawodawstwo UE dotyczące fluorowanych gazów cieplarnianych składa się z dwóch głównych aktów prawnych:

1) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 koncentrującego się na zapobieganiu wyciekom podczas używania (ograniczanie emisji), oraz podczas wycofywania z eksploatacji (głównie) urządzeń stacjonarnych, a także na ograniczonej liczbie zakazów stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych w przypadku ściśle określonych zastosowań niszowych (rozporządzenie w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych),

2) dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej ograniczenia stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku ocieplenia globalnego (GWP) większym niż 150 w systemach klimatyzacji w nowych pojazdach silnikowych (dyrektywa MAC).

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 zostało uzupełnione dziesięcioma rozporządzeniami Komisji określającymi format sprawozdań[12], formę etykiet i dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania[13], standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności[14, 15] wymagania w zakresie programów szkoleń i certyfikacji[16,17,18,19,20] oraz formę powiadamiania o nich[21].

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Prawo Unii Europejskiej do działania w tej dziedzinie jest określone w art. 191 i 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Artykuł 191 wyraźnie odnosi się do celu, jakim jest przeciwdziałanie zmianie klimatu w ramach unijnej polityki ochrony środowiska. Działania w tym obszarze są w pełni zgodne z zasadą pomocniczości. Zmiana klimatu jest problemem wykraczającym poza granice państw, w przypadku którego potrzebne są działania na poziomie UE, w szczególności ze względu na fakt, że UE ma określony wspólny cel redukcji emisji.

Racjonalne pod względem kosztów planowane redukcje emisji są zgodne z rozwiązaniem określonym w planie działań dotyczącym przejścia na gospodarkę niskoemisyjną do roku 2050. Wsparcie dla nowych rozwiązań alternatywnych przyczyni się do utrzymania konkurencyjności gospodarki europejskiej, a w szczególności do zielonego wzrostu, zgodnie z priorytetem strategii „Europa 2020" dotyczącym zrównoważonego rozwoju[22]. Środki mające na celu ochronę interesów MŚP wprowadzono zgodnie z zasadą „najpierw myśl na

---

PROV(2011)0384 oraz rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r., „Konkurencyjna gospodarka niskoemisyjna w 2050 r. – rezolucja PE w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.", P7_TA-PROV(2012)0086.

12 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r., Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 7.

13 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r., Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 25.

14 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r., Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 10.

15 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r., Dz.U. L 333 z 19.12.2007, s. 4.

16 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r., Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 3.

17 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r., Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 12.

18 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r., Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 17.

19 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r., Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 21.

20 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r., Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 25.

21 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r., Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 28.

22 http://ec.europa.eu/europe2020/europe-2020-in-a-nutshell/priorities/sustainable-growth/index_pl.htm.

małą skalę”[23], a szczególną uwagę zwraca się na wpływ na efektywność energetyczną, aby zapewnić spójność z działaniami, jakie podjęła UE na rzecz ekoprojektu [24]i efektywności energetycznej[25]. Wreszcie wniosek ma również na celu uproszczenie prawodawstwa i ograniczenie do minimum obciążeń administracyjnych dla władz publicznych (unijnych lub krajowych) oraz przedsiębiorstw.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Komisja zgromadziła rozległą wiedzę techniczną na podstawie szeregu ekspertyz[26,27,28,29], w tym na podstawie kompleksowego badania przygotowawczego[5] do przeglądu rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Do celów tego badania poproszono grupę ekspertów z różnych sektorów przemysłu liczącą 47 członków, państwa członkowskie oraz organizacje pozarządowe o dostarczenie wskazówek i danych technicznych. Wspólne Centrum Badawcze (JRC) także przygotowało makroekonomiczną analizę wariantów strategicznych.

Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym trwające trzy miesiące (od 26 września do dnia 19 grudnia 2011 r.) internetowe konsultacje publiczne oraz zorganizowała w dniu 13 lutego 2012 r. publiczne wysłuchanie w Brukseli. Trzy czwarte spośród 261 zainteresowanych stron, które udzieliły odpowiedzi w ramach prowadzonych w internecie konsultacji reprezentowało przemysł. W odniesieniu do najbardziej odpowiednich wariantów strategicznych w przypadku niewycofywania HFC z obrotu na całym świecie, mniej niż 2 % zainteresowanych odpowiedziało „brak dalszych działań”. Trzy najczęściej wybierane warianty strategiczne to: zaostrzenie środków dotyczących ograniczania emisji oraz odzysku, porozumienia dobrowolne oraz limity ilościowe dotyczące wprowadzania HFC do obrotu w UE (stopniowe wycofywanie z obrotu). Wielu respondentów uznało, że odpowiednich byłoby kilka środków politycznych.

---

23 http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/index_en.htm.

24 http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sustainable-business/ecodesign/index_en.htm.

25 http://ec.europa.eu/energy/efficiency/index_en.htm.

26 SKM Enviros, 2012 r., „Further Assessment of Policy Options for the Management and Destruction of Banks of ODS and F-Gases in the EU” (Dalsza ocena wariantów strategicznych w zakresie zarządzania zasobami substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz ich niszczenia w UE”. http://ec.europa.eu/clima/policies/ozone/research/docs/ods_f-gas_destruction_report_2012_en.pdf.

27 Becken et al., 2010 r. „Avoiding Fluorinated Greenhouse Gases – Prospects for Phasing Out” (Unikanie fluorowanych gazów cieplarnianych – Perspektywy wycofywania ich z obrotu), Umweltbundesamt, Dessau, Niemcy. http://www.umweltbundesamt.de/uba-info-medien-e/3977.html.

28 Zespół ds. Oceny Technologicznej i Ekonomicznej UNEP (TEAP), Nairobi, 2009 r. „Assessment of Alternatives to HCFCs and HFCs and Update of the TEAP 2005 Supplement Report Data” (Ocena rozwiązań alternatywnych dla HCFC i HFC oraz aktualizacja danych do spawozdania uzupełniającego TEAP z 2005 r.), protokół montrealski, sprawozdanie Zespołu ds. Oceny Technologicznej i Ekonomicznej UNEP.
http://ozone.unep.org/teap/Reports/TEAP_Reports/teap-may-2009-decisionXX-8-task-force-report.pdf.

29 Clodic et al., 2011 r. „1990 to 2010 Refrigerant Inventories for Europe — Previsions on banks and emissions from 2006 to 2030 for the European Union” (Inwentaryzacja czynników chłodniczych w Europie w latach 1990–2010 – prognozy dotyczące zasobów i emisji dla Unii Europejskiej na lata 2006–2030 r. ”, Armines/ERIE.
http://www.epeeglobal.org/refrigerants/F-Gas-review/.

Z wysłuchania zainteresowanych stron, w którym udział wzięło ponad 130 podmiotów, wynika, że zdecydowana większość przemysłu wolałaby lub mogłaby funkcjonować przy wycofywaniu dostaw fluorowanych gazów cieplarnianych. Dałoby to pewną elastyczność w przypadkach, gdyby technologie alternatywne nie zostały jeszcze uznane za odpowiednie. Uważają oni natomiast, że zakazy dotyczące nowych urządzeń są zbyt restrykcyjne lub że wymagają złożonego systemu wyłączeń. Dla komercyjnych użytkowników urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane najważniejsze było, aby istniejące urządzenia nie musiały być likwidowane. Organizacje pozarządowe i zainteresowane podmioty z sektora przemysłu, które pracują nad alternatywnymi technologiami, uważają, że istotne jest, aby funkcjonowały zakazy z drobnymi wyłączeniami. Uważają one wycofywanie gazów z obrotu za uzupełnienie zakazów. Kilka zainteresowanych stron chciało się skoncentrować wyłącznie na lepszym stosowaniu rozporządzenia. Na tym etapie państwa członkowskie nie reprezentowały oficjalnego stanowiska, ale wyrażały poparcie dla stopniowego wycofywania gazów z obrotu. Sieć Agencji Ochrony Środowiska[30] zaleciła połączenie mechanizmu ograniczania emisji z zakazami wzmacniającymi ten mechanizm.

Ocena skutków

Komisja dokonała oceny skutków wariantów strategicznych pod względem skuteczności w zakresie realizacji celów polityki oraz pod względem środowiskowych, gospodarczych i społecznych skutków dla zainteresowanych stron. Rozważono szeroki zakres środków polityki mających uzupełnić istniejące środki. Ostateczne warianty obejmowały wyłącznie środki, co do których wykazano, że przyniosłyby znaczne ograniczenie emisji przy niskich kosztach i byłyby spójne z innymi obszarami polityki UE.

Za wariant podstawowy uznano pełne stosowanie rozporządzenia w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych. Oceniono szczegółowo cztery inne warianty:

a) dobrowolne porozumienia;

b) rozszerzenie zakresu środków dotyczących ograniczania emisji oraz odzysku;

c) Limity ilościowe na dostawy HFC (stopniowe wycofywanie z obrotu);

d) Zakaz wprowadzania do obrotu w UE niektórych produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane.

Metodologiczną podstawą oceny skutków była szczegółowa analiza możliwości wprowadzenia bezpiecznych, energooszczędnych alternatyw w 28 głównych sektorach, które wykorzystują fluorowane gazy cieplarniane. Ponieważ technologie alternatywne brano pod uwagę tylko wówczas, gdy zostały one uznane za co najmniej równie energooszczędne jak konwencjonalne technologie związane z fluorowanymi gazami cieplarnianymi, także pośrednie emisje pochodzące ze zużycia energii elektrycznej były uwzględniane od samego początku.

Analizowano skutki na różnych etapach łańcucha produkcji oraz na różnych etapach stosowania, tj. skutki dla producentów chemikaliów; producentów produktów i urządzeń;

[30] Pismo europejskiej sieci szefów agencji ochrony środowiska do komisarzy Janeza Potočnika, Connie Hedegaard, Antonia Tajaniego i Gunthera Oettingera z dnia 15 maja 2012 r.

sprzedawców hurtowych; przemysłowych użytkowników produktów i urządzeń; przedsiębiorstw serwisujących urządzenia oraz konsumentów końcowych.

Ocena skutków wykazała, że stopniowe wycofywanie HFC z obrotu, które zakłada coraz niższe limity do 2030 r. dla ilości fluorowanych gazów cieplarnianych wprowadzanych do obrotu w UE, przyniosłoby największe ograniczenie emisji, powodując redukcję obecnych emisji o dwie trzecie do 2030 r. (około 70 mln ton ekwiwalentu CO_2). Niektóre ograniczenia stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych są uzasadnione, w szczególności w celu zapewnienia integralności stopniowego wycofywania gazów z obrotu i uwzględnienia fluorowanych gazów cieplarnianych nieobjętych mechanizmem wycofywania. Środki dotyczące ograniczania emisji oraz odzysku powinny zostać rozszerzone na niektóre rodzaje transportu. Połączenie tych wariantów najskuteczniej pobudziłoby innowacje i rozwój zielonych technologii. Ich koszt dla gospodarki i społeczeństwa jako całości byłby niewielki (maksymalny wpływ na PKB: -0,006 %), przy jednoczesnym zapewnieniu przemysłowi elastyczności. Redukcja emisji o dwie trzecie byłaby zgodna z bieżącymi propozycjami protokołu montrealskiego i przygotowałaby przemysł UE do stopniowego wycofywania gazów z obrotu. Prowadziłaby także to do redukcji kosztów ze względu na większą penetrację rynku i na korzyści skali w zakresie technologii alternatywnych, przyczyniając się w ten sposób do osiągnięcia porozumienia w sprawie propozycji protokołu montrealskiego.

Koszty administracyjne mogą być utrzymane na stosunkowo niskim poziomie (łączne koszty administracyjne związane ze stopniowym wycofywaniem gazów z obrotu to ok. 2 mln EUR rocznie). Jest to możliwe dzięki temu, że system sprawozdawczości określony w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 zawiera już większość danych niezbędnych do wdrożenia wszelkich wariantów strategicznych w przyszłości.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

We wniosku utrzymano obecne przepisy rozporządzenia w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, z pewnymi korektami zapewniającymi lepsze wdrożenie i egzekwowanie prawodawstwa przez organy krajowe. Niektóre środki dotyczące ograniczania emisji rozszerzono także na samochody ciężarowe chłodnie oraz przyczepy chłodnie. W załączniku IX w tabeli korelacji przedstawiono w ogólnym zarysie, w jaki sposób istniejące przepisy zostały uwzględnione w proponowanym rozporządzeniu.

Najważniejszym nowym środkiem jest wprowadzenie zmniejszających się z upływem czasu limitów ilościowych dla dostaw w UE substancji HFC luzem. To stopniowe wycofywanie gazów z obrotu jest uzupełniane środkami zapewniającymi objęcie tym mechanizmem także ilości wykorzystywanych w produktach i urządzeniach.

Mechanizm stopniowego wycofywania gazów z obrotu polega na stopniowym obniżaniu limitu dla całkowitego wprowadzania do obrotu w UE substancji HFC luzem (w mln ton ekwiwalentu CO_2), począwszy od zamrożenia limitów w 2015 r., a następnie pierwszej redukcji w 2016 r., aż do osiągnięcia do 2030 r. poziomów stanowiących 21 % ilości sprzedanych w latach 2008–11. Producenci produktów i urządzeń, którzy stoją w obliczu ograniczonych dostaw fluorowanych gazów cieplarnianych przestawią się, jeśli to możliwe, na technologie alternatywne.

Mechanizm stopniowego wycofywania gazów z obrotu opiera się w dużej mierze na doświadczeniach zdobytych w związku ze stopniowym zmniejszaniem zużycia substancji zubożających warstwę ozonową. Przedsiębiorstwa, które wprowadzają do obrotu w UE substancje HFC luzem, muszą mieć prawa do wprowadzenia takich substancji do obrotu w UE po raz pierwszy. Komisja przydziela przedsiębiorstwom wolne kwoty kontyngentów na podstawie dotychczasowych danych sprawozdawczych, zachowując pewną rezerwę dla nowych przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa muszą upewnić się, czy mają wystarczające kontyngenty, by pokryć rzeczywiste wprowadzenie produktów i urządzeń do obrotu. Mogą one przenosić kwoty kontyngentów między sobą. Komisja sprawdza zgodność w następnym roku poprzez niezależną weryfikację sprawozdań. Przewidziane jest uczestnictwo około 100 przedsiębiorstw, a wyznaczenie progu gwarantuje, że firmy wprowadzające do obrotu jedynie małe ilości zostaną objęte wyłączeniem.

Substancje HFC przywożone w fabrycznie napełnionych urządzeniach powinny również być zaliczane do wycofywanych ilości, a zatem konieczne są dodatkowe środki służące do rozwiązania problemu tych gazów w celu zapewnienia integralności środowiskowej[31] mechanizmu stopniowego wycofywania gazów z obrotu i równych reguł gry na rynku. Dlatego też niezamknięte hermetycznie urządzenia zawierające HFC mogłyby nadal być produkowane w Unii lub do niej przywożone, ale musiałyby być wypełnione w miejscu instalacji danego urządzenia[32]. Podobnie, wprowadzanie do obrotu zawierających HFC przenośnych systemów klimatyzacji w pomieszczeniach zostanie zakazane od 2020 r. Wprowadzone zostaje kilka dodatkowych zakazów, aby wesprzeć redukcję i ograniczyć stosowanie innych fluorowanych gazów cieplarnianych nieobjętych mechanizmem, które zostały uznane za opłacalne w odniesieniu do całkowitego wymaganego poziomu redukcji emisji. Zob. podsumowanie w tabeli 1.

Tabela 1. Krótki przegląd ograniczeń dotyczących nowych urządzeń

Produkty i urządzenia	**Data wprowadzenia zakazu**
Stosowanie HFC-23 w systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach	1 stycznia 2015 r.
Domowe chłodziarki i zamrażarki zawierające HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym	1 stycznia 2015 r.
Chłodziarki i zamrażarki do celów komercyjnych (hermetycznie zamknięte systemy)	1 stycznia 2017 r. dla HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 2500 lub większym 1 stycznia 2020 r. dla HFC o współczynniku

[31] Szacuje się, że do 2030 r. blisko 20 % ilości wprowadzanych do obrotu fluorowęglowodorów będzie się znajdowało wewnątrz przywożonego wyposażenia. Jeśli przywożone urządzenia nie zostałyby objęte takimi samymi ograniczeniami w zakresie dostaw fluorowanych gazów cieplarnianych jak urządzenia wyprodukowane w UE, możliwe jest, że udział przywożonych urządzeń, a co za tym idzie niekontrolowane dostawy fluorowanych gazów cieplarnianych będą nawet większe.

[32] Napełnianie urządzeń substancjami HFC w czasie montażu na miejscu rozwiałoby również obawy sektora serwisowania (głównie MŚP), że obecnie nowe urządzenia często nie są prawidłowo instalowane, bez udziału uprawnionych ekspertów, jak wymaga tego rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych. Prowadzi to do dodatkowych emisji. AREA, 2010, 'Position paper: Review of Regulation (EC) No 842/2006 on certain fluorinated greenhouse gases — pre-charged non-monobloc air-conditioning equipment.' www.area-eur.be.

	ocieplenia globalnego równym 150 lub większym
Przenośne systemy klimatyzacji w pomieszczeniach (hermetycznie zamknięte), zawierające HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym	1 stycznia 2020 r.

Ponadto ponowne napełnianie istniejących urządzeń chłodniczych o ładunku czynnika chłodniczego wynoszącym ponad 5 ton ekwiwalentu CO_2 gazami HFC o bardzo wysokim współczynniku ocieplenia globalnego (>2500) nie będzie dozwolone począwszy od 2020 r., gdyż bardziej odpowiednie i energooszczędne czynniki chłodnicze o niższym współczynniku ocieplenia globalnego są już powszechnie dostępne na rynku.

Ograniczenia dotyczące stosowania SF_6 w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu zostają rozszerzone także na zakłady zużywające mniej niż 850 kg rocznie, gdyż postęp techniczny sprawił, że takie zastosowanie jest przestarzałe.

Dodatkowe obowiązki sprawozdawcze powinny umożliwić monitorowanie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych, które nie są objęte obecnym prawodawstwem.

Podstawa prawna

Podstawowym celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska, w szczególności poprzez przeciwdziałanie zmianie klimatu. Podstawą wniosku jest art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób zadowalający przez państwa członkowskie. Działanie Unii zapewni lepsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów.

Ochrona systemu klimatycznego stanowi problem wykraczający poza granice państw. Poszczególne państwa członkowskie nie są w stanie samodzielnie rozwiązać tych problemów. Skala problemu wymaga podjęcia działań na poziomie UE, jak również w skali światowej. Ponadto wniosek ma na celu stworzenie ram prawnych dla wdrożenia międzynarodowego porozumienia w sprawie redukcji emisji HFC, którego UE jest stroną. Porozumienie jest obecnie przedmiotem dyskusji na poziomie międzynarodowym.

Rozporządzenie przewiduje ustanowienie zakazu wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane. Jest ono zatem istotne dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Wniosek koncentruje się na zmianie i uzupełnieniu unijnego prawodawstwa i na wzmocnieniu niektórych przepisów w celu poprawy ich wdrażania i egzekwowania przez państwa członkowskie.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Środki oparte są na dokładnej ocenie ich efektywności pod względem kosztów. Progi dopuszczalnych kosztów redukcji emisji są zgodne z planem działania na rzecz gospodarki niskoemisyjnej[33], w którym określono ogólną strategię przeciwdziałania zmianie klimatu. Wystarczająco długie okresy przejściowe pozwolą sektorom, których to dotyczy, na dostosowanie się do zmian w sposób ekonomicznie efektywny.

W przypadku gdy we wniosku przewidziano ograniczenia w odniesieniu do niektórych zastosowań fluorowanych gazów cieplarnianych, zapewniono dostępność substancji alternatywnych, możliwych do zastosowania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia. Jeżeli w szczególnych przypadkach tak by nie było, wniosek umożliwia przyznanie odstępstw.

Nie zaproponowano szczegółowych przepisów w obszarach, w których cele mogą zostać lepiej osiągnięte poprzez działania w innych obszarach polityki, na przykład w ramach prawodawstwa w sprawie odpadów lub ekoprojektu. Ma to na celu uniknięcie nakładania się przepisów, które mogłoby prowadzić do niejasnego podziału obowiązków, tworząc dodatkowe obciążenia dla władz publicznych i przedsiębiorstw.

Wybór instrumentów

Wybranym instrumentem prawnym jest rozporządzenie, ponieważ wniosek ma na celu zastąpienie i poprawę istniejącego już rozporządzenia i ponieważ mechanizm stopniowego wycofywania gazów z obrotu powinien opierać się na ustanowionym na poziomie UE systemie wycofywania z obrotu substancji zubażających warstwę ozonową. System ten okazał się skuteczny. Każda zmiana systemu stworzyłaby niepotrzebne obciążenie zarówno dla państw członkowskich, jak i dla przedsiębiorstw działających w tym sektorze.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

[33] Plan działania prowadzacy do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., COM(2011) 112 final.

2012/0305 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[34],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[35],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W czwartym sprawozdaniu oceniającym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu („IPCC") Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC"), której Unia jest stroną[36], stwierdzono na podstawie dostępnych danych naukowych, że do 2050 r. kraje rozwinięte będą musiały zredukować emisje gazów cieplarnianych o 80-95 % w stosunku do ich poziomu z roku 1990, aby ograniczyć globalną zmianę klimatu do wzrostu temperatury o maksymalnie 2 °C, a tym samym zapobiec niepożądanym skutkom tej zmiany[37].

(2) Aby osiągnąć ten cel, Komisja Europejska określiła w planie działania dotyczącym przejścia na gospodarkę niskoemisyjną racjonalny pod względem kosztów sposób zapewnienia niezbędnej redukcji łącznych emisji w Unii do 2050 r.[38]. W planie tym

---

34 Dz.U. C z […], s. […].

35 Dz.U. C z […], s. […].

36 Decyzja Rady z dnia 15 grudnia 1993 r. dotycząca zawarcia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Dz. U. L 33, z 7.2.1994 r., s. 11.

37 Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC), „Wkład trzeciej grupy roboczej w czwarte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, 2007 r.", Łagodzenie zmiany klimatu, rozdział 13.3.3.

38 Plan działania prowadzacy do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., COM(2011) 112 final.

określono wielkość wkładu poszczególnych sektorów potrzebnego w sześciu obszarach. Emisje gazów innych niż CO_2 (w tym fluorowanych gazów cieplarnianych, ale z wyłączeniem emisji gazów innych niż CO_2 pochodzących z rolnictwa) powinny zostać zredukowane o 72-73 % do roku 2030 i o 70-78 % do 2050 r. w stosunku do poziomów z 1990 r. W porównaniu z rokiem odniesienia 2005 r. wymagana jest redukcja emisji gazów innych niż CO_2, z wyłączeniem tych pochodzących z rolnictwa, o 60-61 % do 2030 r. Emisje fluorowanych gazów cieplarnianych oszacowano na poziomie 90 mln ton ekwiwalentu CO_2 w 2005 r. Redukcja o 60 % oznacza, że emisje należałoby zmniejszyć do około 35 mln ton ekwiwalentu CO_2 do roku 2030. Biorąc pod uwagę, że przy pełnym stosowaniu obowiązującego prawodawstwa emisje w roku 2030 szacuje się na 104 mln ton CO_2, wymagana jest dalsza redukcja o około 70 mln ton ekwiwalentu CO_2.

(3) Ze sprawozdania Komisji[39] w sprawie stosowania, skutków i odpowiedniości rozporządzenia (WE) nr 842/2006[40] wynika, że jeśli obecne środki dotyczące ograniczania emisji zostaną w pełni zastosowane, mogą one doprowadzić do redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. Środki te powinny zatem zostać utrzymane i doprecyzowane na podstawie doświadczeń zdobytych przy ich wdrażaniu. Niektóre środki powinny również zostać rozszerzone na inne urządzenia, w których wykorzystywane są znaczne ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, takie jak samochody ciężarowe chłodnie i przyczepy chłodnie. Obowiązek stworzenia i prowadzenia rejestru urządzeń, które zawierają takie gazy powinien również obejmować rozdzielnice elektryczne.

(4) W sprawozdaniu Komisji stwierdzono również, że wiele jeszcze można zrobić, aby zredukować emisje fluorowanych gazów cieplarnianych w Unii, zwłaszcza poprzez unikanie wykorzystywania tych gazów w przypadku, gdy istnieją bezpieczne i energooszczędne technologie alternatywne mające mniejszy lub zerowy wpływ na klimat. Spadek emisji do 2030 r. o dwie trzecie w stosunku do poziomu z 2010 r. jest racjonalny pod względem kosztów, ponieważ w wielu sektorach dostępne są sprawdzone i przetestowane rozwiązania alternatywne.

(5) Aby zachęcić do korzystania z takich technologii, szkolenia osób, które wykonują czynności związane z fluorowanymi gazami cieplarnianymi, powinny obejmować technologie, które mają zastąpić i ograniczyć stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych. Certyfikaty powinny mieć ograniczony okres ważności, a pierwotny okres ważności powinien być przedłużany jedynie na podstawie obowiązkowego szkolenia okresowego, w celu dopilnowania, aby osoby te posiadały wiedzę na temat najnowszych osiągnięć technicznych.

(6) W celu zapewnienia spójności z wymogami w zakresie monitorowania i sprawozdawczości określonymi w konwencji UNFCCC oraz z decyzją 4/CMP.7 Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron protokołu z Kioto, współczynnik ocieplenia globalnego należy obliczać na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu do

---

[39] Sprawozdanie Komisji w sprawie stosowania, skutków i odpowiedniości rozporządzenia w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (rozporządzenie (WE) nr 842/2006), COM(2011)581 final.

[40] Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

oddziaływania jednego kilograma CO_2. Takie obliczenia powinny w miarę możliwości opierać się na czwartym sprawozdaniu oceniającym przyjętym przez IPCC.

(7) Biorąc pod uwagę, że istnieją odpowiednie rozwiązania alternatywne, obecny zakaz stosowania heksafluorku siarki w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu i w recyklingu stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo powinien zostać rozszerzony na zakłady, które zużywają mniej niż 850 kg rocznie. Podobnie należy zakazać, z uwzględnieniem odpowiedniego okresu przejściowego, stosowania czynników chłodniczych o bardzo wysokim współczynniku ocieplenia globalnego przy serwisowaniu i konserwacji urządzeń chłodniczych o wielkości ładunku czynnika chłodniczego równej 5 ton ekwiwalentu CO_2 lub większej.

(8) Dodatkowe środki zakazujące wprowadzania do obrotu nowych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i urządzeń ochrony przeciwpożarowej, które działają przy wykorzystaniu określonych fluorowanych gazów cieplarnianych, powinny zostać wprowadzone w przypadku, gdy dostępne są odpowiednie rozwiązania alternatywne dla stosowania tych substancji. W świetle przyszłego postępu technicznego i dostępności racjonalnych pod względem kosztów alternatywnych rozwiązań dla stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych, Komisja powinna zostać upoważniona do włączania innych produktów i urządzeń lub do wyłączania, także tymczasowo, określonych kategorii produktów lub urządzeń, w przypadku których alternatywne substancje, których współczynnik ocieplenia globalnego nie przekracza określonego limitu, nie są dostępne z powodów technicznych lub ekonomicznych, w tym z powodu niewystarczającej do zaspokojenia popytu podaży alternatywnych substancji lub ze względu na obowiązujące normy bezpieczeństwa, niepozwalające na zastosowanie odpowiednich alternatyw.

(9) Takie zakazy powinny być wprowadzane tylko wówczas, gdy spowodują zmniejszenie łącznych emisji gazów cieplarnianych, zarówno emisji fluorowanych gazów cieplarnianych pochodzących z wycieków, jak i emisji CO_2 wynikających ze zużycia energii. Należy zatem zezwolić na korzystanie z urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jeżeli łączne emisje gazów cieplarnianych z tych urządzeń są mniejsze niż emisje pochodzące z podobnych urządzeń niezawierających fluorowanych gazów cieplarnianych, których maksymalne dozwolone zużycie energii jest określone w odpowiednich środkach wykonawczych przyjętych na podstawie dyrektywy 2009/125/WE (ekoprojekt)[41].

(10) W celu zapewnienia, by tylko osoby, które posiadają odpowiednie certyfikaty, instalowały niezamknięte hermetycznie urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy cieplne, powinien istnieć zakaz wprowadzania do obrotu tego rodzaju urządzeń fabrycznie napełnionych fluorowęglowodorami. Środek ten powinien także zapewnić objęcie środkami redukcji emisji wszystkich ilości wykorzystanych do pierwszego napełnienia takich urządzeń.

(11) Stopniowe ograniczenie wprowadzania fluorowęglowodorów do obrotu zostało uznane za najbardziej skuteczny i opłacalny sposób redukcji emisji tych substancji w perspektywie długoterminowej.

---

[41] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

(12) W celu wdrożenia stopniowego ograniczania wprowadzania fluorowęglowodorów do obrotu, Komisja powinna przydzielić poszczególnym producentom i importerom kontyngenty na wprowadzanie ich do obrotu, tak aby nie został przekroczony całkowity limit ilościowy na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu w Unii.

(13) Wielkość kontyngentów przydzielonych poszczególnym spółkom powinna być oparta na ilościach fluorowęglowodorów, jakie zostały przez nie wyprodukowane lub przywiezione podczas okresu odniesienia od 2008 do 2011 r. Tym niemniej, aby nie wykluczać małych podmiotów, pięć procent całkowitego limitu ilościowego powinno być zarezerwowane dla importerów i producentów, którzy nie przywieźli lub nie wyprodukowali więcej niż 1 tony fluorowanych gazów cieplarnianych w okresie referencyjnym.

(14) Komisja powinna zadbać o to, aby poprzez regularne obliczanie kontyngentów nowe podmioty mogły kontynuować swoją działalność na podstawie średnich wielkości, jakie wprowadzały one do obrotu w ostatnich latach.

(15) Komisja powinna zapewnić funkcjonowanie centralnego rejestru elektronicznego w celu zarządzania kontyngentami, w oparciu o system licencji handlowych określony w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową[42].

(16) Aby utrzymać elastyczność rynku fluorowęglowodorów luzem, dozwolone powinno być przenoszenie kwot kontyngentów, również dla producentów i importerów, którzy nie działali wcześniej w sektorze.

(17) Aby umożliwić monitorowanie skuteczności rozporządzenia, zakres obecnych obowiązków sprawozdawczych należy rozszerzyć na inne substancje fluorowane, które mają wysoki współczynnik ocieplenia globalnego lub które mogłyby także zastąpić fluorowane gazy cieplarniane wyszczególnione w załączniku I. Z tego samego powodu niszczenie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz przywóz produktów i urządzeń zawierających te gazy powinny również podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu. Należy określić próg *de minimis*, aby uniknąć nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz mikroprzedsiębiorstw.

(18) Komisja powinna stale monitorować skutki ograniczania wprowadzania do obrotu fluorowęglowodorów, w tym skutki zmniejszania dostaw dla urządzeń, w przypadku których stosowanie fluorowęglowodorów doprowadziłoby do niższych emisji w całym cyklu eksploatacyjnym niż przy zastosowaniu alternatywnej technologii. Monitorowanie powinno również zapewnić wczesne wykrywanie problemów związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem ze względu na negatywny wpływ na dostępność produktów leczniczych. Przed 2030 r. należy przeprowadzić kompleksowy przegląd, aby dostosować przepisy niniejszego rozporządzenia w świetle jego wdrożenia i najnowszych wyników badań naukowych i wprowadzić, w razie potrzeby, dalsze środki redukcji emisji.

(19) Aby zapewnić jednolite warunki wdrożenia niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu określenia formy rejestrów, które

---

[42] Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.

mają dotyczyć urządzeń instalowanych, serwisowanych, konserwowanych, naprawianych lub likwidowanych, formy powiadomień o programach szkoleń i certyfikacji oraz etykiet produktów i urządzeń; w celu ustalenia wartości odniesienia dla importerów i producentów na podstawie ilości węglowodorów fluorowanych wprowadzanych do obrotu w Unii oraz w celu określenia formatu i sposobu przekazywania sprawozdań. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję[43].

(20) W celu uwzględnienia postępu technicznego i rozwoju rynków, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, a także w celu zapewnienia przestrzegania postanowień umów międzynarodowych, uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do: określania wymogów dotyczących standardowych kontroli szczelności; rozszerzenia wykazu urządzeń, podlegających obowiązkowi odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych; określania wymogów i warunków dotyczących wzajemnego uznawania programów szkoleń dla osób, które instalują, konserwują, naprawiają lub likwidują urządzenia i które przeprowadzają kontrole szczelności i odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych, oraz dotyczących certyfikacji tych osób i przedsiębiorstw, które wykonują te zadania; zmieniania wymogów dotyczących etykietowania; zakazywania wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie zależy od tych gazów; zmieniania maksymalnych ilości fluorowęglowodorów, jakie mogą być wprowadzane do obrotu oraz wyłączania z wymogów kontyngentowych dostaw fluorowęglowodów przeznaczonych do szczególnych zastosowań krytycznych z uwagi na zdrowie i bezpieczeństwo; określania zasad obliczania wartości referencyjnych dla wprowadzania do obrotu fluorowęglowodorów przez poszczególne przedsiębiorstwa i zmieniania lub uzupełniania mechanizmu przydziału kontyngentów; zmieniania progów, od których obowiązują wymogi w zakresie sprawozdawczości; ustanawiania wymogów dotyczących systemów zgłaszania poziomów emisji fluorowanych gazów cieplarnianych oraz wykorzystywania danych dotyczących emisji gromadzonych przez państwa członkowskie; włączania substancji o wysokim współczynniku globalnego ocieplenia do wykazów substancji objętych zakresem niniejszego rozporządzenia oraz aktualizowania wykazów na podstawie najnowszych wyników badań naukowych, w szczególności dotyczących współczynnika ocieplenia globalnego substancji wymienionych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia.

(21) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja przeprowadzała stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(22) Niniejsze rozporządzenie zmienia i uzupełnienia rozporządzenie (WE) nr 842/2006, które w związku z tym powinno zostać zastąpione,

---

[43] Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1
Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „fluorowane gazy cieplarniane” oznaczają fluorowęglowodory („HFC”), perfluorowęglowodory („PFC”), heksafluorek siarki („SF_6”) i inne gazy cieplarniane zawierające fluor wymienione w załączniku I, występujące samodzielnie lub w mieszaninie;

2) „współczynnik ocieplenia globalnego” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla („CO_2”), obliczany na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu do oddziaływania jednego kilograma CO_2, jak określono w załącznikach I, II i III;

3) „tona ekwiwalentu CO_2” oznacza ilość gazów cieplarnianych, lub mieszaniny zawierającej takie gazy, wyrażoną jako iloczyn masy gazów cieplarnianych w tonach metrycznych i ich współczynnika ocieplenia globalnego;

4) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną posiadającą urządzenia i systemy objęte zakresem niniejszego rozporządzenia i sprawującą faktyczną kontrolę nad ich technicznym działaniem;

5) „stosowanie” oznacza wykorzystywanie fluorowanych gazów cieplarnianych w produkcji, konserwacji lub serwisowaniu, w tym ponownym napełnianiu, produktów i urządzeń, lub w innych procesach;

6) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub udostępnianie na rzecz drugiej strony w Unii, po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, lub używanie fluorowanych gazów cieplarnianych na własny rachunek w przypadku producenta, lub dokonanie przywozu na obszar celny Unii w ramach procedury celnej, która pozwala na używanie lub eksploatację w Unii;

7) „hermetyczne zamknięty system” oznacza system, w którym wszystkie części, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, zostały hermetycznie zamknięte w trakcie ich produkcji za pomocą spawania, lutowania twardego lub innej metody trwałego łączenia, i w przypadku którego nie ma potrzeby otwarcia obiegu czynnika chłodniczego, by uruchomić system;

8) „pojemnik nienadający się do ponownego napełnienia” oznacza pojemnik przeznaczony wyłącznie do transportu lub przechowywania fluorowanych gazów cieplarnianych, który nie może być ponownie napełniony bez specjalnego przystosowania do tego celu, lub jest wprowadzany do obrotu bez uprzedniego zapewnienia, że można go zwrócić do ponownego napełnienia;

9) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie fluorowanych gazów cieplarnianych pochodzących z produktów, urządzeń lub pojemników podczas konserwacji lub serwisowania albo przed unieszkodliwieniem produktów, urządzeń lub pojemników;

10) „recykling” oznacza ponowne wykorzystanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych po przeprowadzeniu podstawowego procesu oczyszczania;

11) „regeneracja” oznacza ponowne przetwarzanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych w celu osiągnięcia właściwości odpowiadających właściwościom substancji pierwotnej, z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania;

12) „zniszczenie” oznacza proces, za pomocą którego całość lub większość fluorowanych gazów cieplarnianych zostaje trwale przekształcona lub rozłożona na jedną lub więcej stabilnych substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi;

13) „stacjonarny” oznacza nieznajdujący się w ruchu podczas eksploatacji;

14) „pianka jednoskładnikowa” oznacza piankę zawartą w pojedynczym pojemniku aerozolowym, w nieprzereagowanym lub częściowo przereagowanym stanie ciekłym, która rozszerza się i twardnieje po wydostaniu się z pojemnika;

15) „samochód ciężarowy chłodnia” oznacza pojazd silnikowy o masie maksymalnej większej niż 3,5 tony, który został zaprojektowany i skonstruowany głównie w celu przewozu towarów i jest wyposażony w agregat chłodniczy;

16) „przyczepa chłodnia” oznacza pojazd, który jest zaprojektowany i skonstruowany tak, aby mógł być ciągnięty przez samochód ciężarowy lub ciągnik, głównie w celu przewozu towarów, i jest wyposażony w agregat chłodniczy.

ROZDZIAŁ II
OGRANICZANIE EMISJI

Artykuł 2
Zapobieganie emisjom

1. Celowe uwalnianie fluorowanych gazów cieplarnianych do atmosfery jest zakazane w przypadkach, gdy uwolnienie nie jest technicznie niezbędne do zamierzonego stosowania.

2. Operator urządzenia, które zawiera fluorowane gazy cieplarniane, podejmuje wszelkie środki ostrożności, aby zapobiec ich nieumyślnemu uwolnieniu (zwanego dalej „wyciekiem”).

3. W przypadku stwierdzenia wycieku tych gazów operator dopilnowuje, aby urządzenie zostało naprawione bez zbędnej zwłoki.

W przypadku naprawienia urządzenia, z którego nastąpił wyciek, operator dopilnowuje, aby urządzenie było skontrolowane przez osoby posiadające

odpowiednie certyfikaty w ciągu miesiąca od naprawy w celu sprawdzenia, czy naprawa była skuteczna.

4. Osoby i przedsiębiorstwa wykonujące następujące zadania muszą posiadać certyfikaty zgodnie z art. 8:

a) instalacja, serwisowanie, konserwacja, naprawa lub likwidacja urządzeń, o których mowa w art. 3 ust. 1;

b) serwisowanie, konserwacja, naprawa lub likwidacja ruchomych urządzeń klimatyzacyjnych, zawierających fluorowane gazy cieplarniane;

c) instalacja, serwisowanie, konserwacja, naprawa lub likwidacja rozdzielnicy elektrycznej, która zawiera SF_6;

d) dostarczanie lub pozyskiwanie fluorowanych gazów cieplarnianych przeznaczonych do zadań wymienionych w lit. a)-c).

Podczas wykonywania tych zadań, osoby i przedsiębiorstwa, o których mowa w akapicie pierwszym, podejmują środki zapobiegawcze w celu zapobieżenia wyciekom fluorowanych gazów cieplarnianych.

5. Każda osoba, która powierza innemu podmiotowi zadanie instalacji, serwisowania, konserwacji, naprawy lub likwidacji rozdzielnicy elektrycznej, która zawiera SF_6, lub urządzeń, o których mowa w art. 3 ust. 1, upewnia się, czy podmiot ten posiada odpowiednie certyfikaty zgodnie z art. 8 w odniesieniu do wymaganych zadań.

Artykuł 3
Kontrole szczelności

1. Operatorzy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wynoszącym 5 ton ekwiwalentu CO_2 niebędące składnikami pianek, dopilnowują, by urządzenia były poddawane kontrolom szczelności. Jednakże urządzenia z hermetycznie zamkniętymi systemami, które są oznakowane jako takie urządzenia i które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego nieprzekraczającym 10 ton ekwiwalentu CO_2, nie podlegają kontroli szczelności na podstawie niniejszego artykułu.

Kontrole przeprowadzane są przez osoby, które posiadają certyfikaty zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 8.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie do operatorów następujących urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane:

a) stacjonarne urządzenia chłodnicze;

b) stacjonarne urządzenia klimatyzacyjne;

c) stacjonarne pompy cieplne;

d) stacjonarne systemy ochrony przeciwpożarowej;

e) samochody ciężarowe chłodnie i przyczepy chłodnie.

2. Kontrole zgodnie z ust. 1 przeprowadza się z następującą częstotliwością:

a) urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 5 ton ekwiwalentu CO_2 lub większym, ale mniejszym niż 50 ton ekwiwalentu CO_2, są poddawane kontrolom szczelności co najmniej raz na 12 miesięcy;

b) urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 50 ton ekwiwalentu CO_2 lub większym, ale mniejszym niż 500 ton ekwiwalentu CO_2, są poddawane kontrolom szczelności co najmniej raz na sześć miesięcy;

c) urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 500 ton ekwiwalentu CO_2 lub większym, są poddawane kontrolom szczelności przynajmniej raz na trzy miesiące.

3. W przypadku gdy w odniesieniu do systemów ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 1 lit. d), obowiązuje system kontroli, który spełnia normy ISO 14520 lub EN 15004, i dany system jest kontrolowany tak często, jak jest to wymagane zgodnie z ust. 2, kontrole te powinny być uznane za spełniające wymogi, o których mowa w ust. 1.

4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych określających wymogi w zakresie kontroli szczelności, które mają być przeprowadzane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego typu urządzeń, o których mowa we wspomnianym ustępie, z wyszczególnieniem części urządzeń, w których występuje największe prawdopodobieństwo wystąpienia wycieku, oraz zmieniających wykaz urządzeń w ust. 1 niniejszego artykułu w celu włączenia innych typów urządzeń w kontekście tendencji rynkowych i postępu technicznym.

Artykuł 4
Systemy wykrywania wycieków

1. Operatorzy urządzeń, o których mowa w art. 3 ust. 1 i które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 500 ton ekwiwalentu CO_2 lub większym zapewniają, by urządzenia te były wyposażone w system wykrywania wycieków, który alarmuje operatora o wszelkich wyciekach.

Systemy wykrywania wycieków podlegają kontroli co najmniej raz na dwanaście miesięcy w celu zapewnienia ich właściwego działania.

2. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 lit. b), jeżeli urządzenia zawierające fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 50 ton ekwiwalentu CO_2 lub większym, ale mniejszym niż 500 ton ekwiwalentu CO_2, wyposażone są w system wykrywania wycieków, powinny być poddawane kontrolom szczelności co najmniej raz na 12 miesięcy.

Artykuł 5
Prowadzenie dokumentacji

1. Operatorzy urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane niebędące składnikami pianek, w odniesieniu do każdego elementu urządzenia tworzą i prowadzą dokumentację zawierającą następujące informacje identyfikujące to urządzenie:

   a) ilość i typ zainstalowanych fluorowanych gazów cieplarnianych;

   b) ilość dodanych fluorowanych gazów cieplarnianych oraz powody ich dodania;

   c) ilość odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych;

   d) poziomy zaobserwowanych wycieków;

   e) wskazanie przedsiębiorstwa i osoby odpowiedzialnych za zainstalowanie, serwisowanie, konserwację i, w stosownych przypadkach, naprawę lub likwidację urządzenia;

   f) daty i wyniki kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 3 ust. 1 i 3;

   g) jeżeli urządzenie zostało zlikwidowane, środki podjęte w celu odzyskania i unieszkodliwienia fluorowanych gazów cieplarnianych.

   Niniejszy ustęp ma zastosowanie do operatorów rozdzielnicy elektrycznej, która zawiera SF_6 i urządzeń, o których mowa w art. 3 ust. 2.

2. Jeśli dokumentacja, o której mowa w ust. 1, nie jest zarejestrowana w bazie danych utworzonej przez właściwe organy państw członkowskich, operatorzy, o których mowa w ust. 1, zachowują taką dokumentację przez co najmniej dwa lata od zlikwidowania urządzenia.

   Jeśli dokumentacja, o której mowa w ust. 1, nie jest zarejestrowana w bazie danych utworzonej przez właściwe organy państw członkowskich, osoby lub przedsiębiorstwa wykonujące zadania, o których mowa w ust. 1 lit. e), przechowują kopie dokumentacji przez okres co najmniej pięciu lat.

   Dokumentacja ta udostępniana jest na żądanie właściwemu organowi lub Komisji.

3. Komisja może ustalić format dokumentacji, o której mowa w ust. 1, oraz określić w akcie wykonawczym, w jaki sposób ją utworzyć i przechowywać. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

Artykuł 6
Emisje z produkcji

Producenci związków fluorowanych podejmują w najszerszym możliwym zakresie wszelkie środki ostrożności niezbędne do ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych podczas produkcji, transportu i składowania.

Producenci zapewniają, by wszelkie trifluorometany (HFC-23) powstałe jako produkt uboczny w dużych ilościach były niszczone w ramach procesu produkcyjnego.

Artykuł 7
Odzysk

1. Operatorzy urządzeń, w tym urządzeń ruchomych, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane niebędące składnikami pianek, wprowadzają w życie uzgodnienia dotyczących odzysku tych gazów przez osoby i przedsiębiorstwa posiadające odpowiednie certyfikaty przewidziane w art. 8 w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

   Obowiązek ten dotyczy operatorów każdego z następujących urządzeń:

   a) obiegi chłodzenia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła;

   b) urządzenia zawierające rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;

   c) systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice;

   d) rozdzielnice elektryczne.

2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych zmieniających wykaz urządzeń w ust. 1 w celu włączenia innych typów urządzeń w związku z ich rosnącym znaczeniem ze względu na postęp techniczny i handlowy.

3. Przed unieszkodliwieniem pojemnika zawierającego fluorowane gazy cieplarniane, osoba, która wykorzystywała pojemnik do celów transportu lub magazynowania, organizuje odzysk wszelkich pozostałości gazów w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

4. Użytkownicy produktów i operatorzy urządzeń niewymienionych w ust. 1, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, organizują odzysk tych gazów w zakresie, w jakim jest to możliwe, przez odpowiednio wykwalifikowane osoby w celu zapewnienia recyklingu, regeneracji lub zniszczenia tych gazów, bądź też organizują ich zniszczenie bez uprzedniego odzysku.

Artykuł 8
Szkolenie i certyfikacja

1. Państwa członkowskie ustanawiają programy szkoleń i certyfikacji dla następujących osób:

   a) osób, które instalują, serwisują, konserwują, naprawiają lub likwidują urządzenia wymienione w art. 3 ust. 1 akapit trzeci;

   b) osób, które instalują, serwisują, konserwują, naprawiają lub likwidują rozdzielnice elektryczne, które zawierają SF_6;

   c) osób, które przeprowadzają kontrole szczelności przewidziane w art. 3 ust. 1;

d) osób, które dokonują odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 7.

2. Programy szkoleń, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) obowiązujące przepisy i normy techniczne;

b) zapobieganie emisjom;

c) odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych;

d) bezpieczną obsługę urządzeń typu i wielkości określonych w danym certyfikacie;

e) technologie mające na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz ich bezpieczną obsługę.

3. Certyfikaty przyznawane w ramach programów certyfikacji przewidzianych w ust. 1 są wydawane pod warunkiem, że kandydat ukończył program szkoleń ustanowiony zgodnie z ust. 1 i 2.

4. Państwa członkowskie ustanawiają programy certyfikacji dla przedsiębiorstw wykonujących zadania, o których mowa w ust. 1 lit. a)-d), dla innych stron.

5. Certyfikaty przewidziane w ust. 1 i 3 są ważne przez okres nie dłuższy niż 5 lat. Państwa członkowskie mogą przedłużyć ważność certyfikatów przewidzianych w ust. 1, jeśli dana osoba odbędzie obowiązkowe szkolenie okresowe co pięć lat w celu aktualizacji wiedzy na tematy, o których mowa w ust. 2.

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich programach szkoleń i certyfikacji do dnia 1 stycznia 2015 r. Uznają one certyfikaty wydane w innym państwie członkowskim. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości z powodu wydania certyfikatu w innym państwie członkowskim.

7. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych określających minimalne wymagania dotyczące szkoleń i certyfikacji przewidziane w ust. 1 oraz określających warunki wzajemnego uznawania certyfikatów.

8. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić format powiadomienia, o którym mowa w ust. 6. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

ROZDZIAŁ III
WPROWADZANIE DO OBROTU I KONTROLA STOSOWANIA

Artykuł 9
Ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu określonych produktów i urządzeń wymienionych w załączniku III jest zakazane od dnia określonego w tym załączniku przy dokonaniu w stosownych przypadkach rozróżnienia w zależności od rodzaju lub współczynnika ocieplenia globalnego fluorowanych gazów cieplarnianych.

   Do obliczenia współczynnika ocieplenia globalnego mieszanin fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w tych produktach lub urządzeniach stosuje się metodę określoną w załączniku IV.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do urządzeń, w odniesieniu do których określono w wymogach dotyczących ekoprojektu przyjętych dyrektywą 2009/125/WE[44], że ze względu na wyższą efektywność energetyczną w ciągu ich eksploatacji, emisje CO_2 w całym ich cyklu eksploatacyjnym będą niższe od emisji z podobnych urządzeń, które spełniają odpowiednie wymogi dotyczące ekoprojektu i nie zawierają fluorowęglowodorów.

3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych zmieniających wykaz zawarty w załączniku III w celu włączenia innych produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym lub których działanie od nich zależy, jeżeli ustalono, że dostępne są alternatywne rozwiązania dla stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych lub stosowania szczególnego rodzaju tych gazów, a ich stosowanie spowoduje zmniejszenie łącznych emisji gazów cieplarnianych oraz w celu wyłączenia, w stosownych przypadkach na określony czas, niektórych kategorii produktów lub urządzeń, w przypadku których alternatywne substancje, których współczynnik ocieplenia globalnego nie przekracza określonego limitu, nie są dostępne z powodów technicznych, ekonomicznych lub ze względów bezpieczeństwa.

Artykuł 10
Etykietowanie i informacja o produkcie

1. Produkty i urządzenia, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, nie mogą być wprowadzane do obrotu, o ile nie zostały one opatrzone etykietą.

   Niniejszy ustęp ma zastosowanie do następujących typów urządzeń:

   a) urządzenia chłodnicze;

---

[44] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

b) urządzenia klimatyzacyjne;

c) pompy cieplne;

d) systemy ochrony przeciwpożarowej;

e) rozdzielnice elektryczne;

f) pojemniki aerozolowe, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane;

g) wszystkie pojemniki zawierające fluorowane gazy cieplarniane.

2. Etykieta wymagana zgodnie z ust. 1 zawiera następujące informacje:

a) informację o tym, że produkt lub urządzenie zawiera fluorowane gazy cieplarniane;

b) nazwę fluorowanych gazów cieplarnianych z użyciem powszechnie przyjętego oznakowania przemysłowego lub, jeżeli brak takiego oznaczenia, z użyciem nazwy chemicznej;

c) od 1 stycznia 2017 r. – ilość gazów cieplarnianych zawartych w produkcie lub urządzeniu, wyrażoną wagowo oraz jako ekwiwalent CO_2.

W przypadku, gdy fluorowane gazy cieplarniane znajdują się w hermetycznie zamkniętym systemie, należy o tym poinformować na etykiecie.

3. Etykieta musi być wyraźnie czytelna i nieusuwalna, i umieszczona w pobliżu wlotów przeznaczonych do napełniania lub odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego lub na tej części produktu lub urządzenia, która zawiera fluorowany gaz cieplarniany.

4. Pianki, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane, nie są wprowadzane do obrotu, chyba że gazy te są określone na etykiecie za pomocą przyjętego powszechnie oznakowania przemysłowego lub, jeżeli brak takiego oznakowania, nazwy chemicznej. Na etykiecie należy wyraźnie wskazać, że pianka zawiera fluorowane gazy cieplarniane.

W przypadku płyt spienionych, informacje te muszą być oznaczone na płytach w sposób widoczny i niemożliwy do usunięcia.

5. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, należy zamieścić w instrukcjach obsługi takich produktów i urządzeń. W przypadku produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym, informacje te należy również zamieścić w opisach produktów wykorzystywanych do reklamy.

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić format powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 3. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

7. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych zmieniających wymogi dotyczące etykietowania określone w ust. 1 i 3 oraz zmieniających wykaz produktów i urządzeń określonych w ust. 1 w celu włączenia

innych produktów i urządzeń w związku z ich rosnącym znaczeniem ze względu na postęp techniczny i handlowy.

Artykuł 11
Kontrola stosowania

1. Stosowanie SF_6 w procesie odlewania ciśnieniowego magnezu i w recyklingu stopów magnezu odlewanych ciśnieniowo jest zabronione. W odniesieniu do instalacji wykorzystujących SF_6 w ilości poniżej 850 kg rocznie, zakaz ten stosuje się dopiero od dnia 1 stycznia 2015 r.

2. Stosowanie SF_6 do napełniania opon pojazdów jest zabronione.

3. Stosowanie fluorowanych gazów cieplarnianych lub mieszanin zawierających te gazy, o współczynniku ocieplenia globalnego równym 2500 lub większym, do serwisowania lub konserwacji urządzeń chłodniczych o wielkości ładunku czynnika chłodniczego równej 5 ton ekwiwalentu CO_2 lub większej jest zakazane od dnia 1 stycznia 2020 r.

   Do celów niniejszego przepisu współczynnik ocieplenia globalnego mieszanin zawierających fluorowane gazy cieplarniane oblicza się zgodnie z załącznikiem IV.

Artykuł 12
Fabryczne napełnianie urządzeń

1. Od dnia [dd/mm/yyyy] [*insert date 3 years after entry into force of this regulation*] urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła nie można napełniać fluorowęglowodorami przed wprowadzeniem ich do obrotu lub przed ich udostępnieniem użytkowniku końcowemu do pierwszej instalacji.

   Urządzenia są napełniane w miejscu, gdzie mają być używane, przez osoby posiadające certyfikaty zgodnie z art. 8.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do hermetycznie zamkniętych urządzeń lub urządzeń zawierających fluorowęglowodory w ilości odpowiadającej mniej niż 2 % przewidzianej maksymalnej pojemności urządzenia.

ROZDZIAŁ IV
OGRANICZANIE WPROWADZANIA FLUOROWĘGLOWODORÓW DO OBROTU

Artykuł 13
Ograniczanie wprowadzania fluorowęglowodorów do obrotu

1. Komisja zapewnia, by ilość fluorowęglowodorów, jaką producenci i importerzy mogą wprowadzić do obrotu w Unii każdego roku, nie przekraczała maksymalnej ilości na dany rok, obliczonej zgodnie z załącznikiem V. Każdy producent i importer dopilnowuje, aby ilość fluorowęglowodorów, jaką wprowadził do obrotu, obliczona zgodnie z załącznikiem V, nie przekroczyła kwoty kontyngentu przydzielonej mu na podstawie art. 14 ust. 5 lub przeniesionej na niego zgodnie z art. 16.

2. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do fluorowęglowodorów przywożonych do Unii w celu ich zniszczenia.

Nie ma on zastosowania do producentów lub importerów fluorowęglowodorów w ilości mniejszej niż 1 000 ton ekwiwalentu CO_2 rocznie.

3. Niniejszy artykuł oraz art. 14, 16, 17 i 22 stosuje się również do fluorowęglowodorów zawartych w przedmieszkach poliolowych.

4. Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych

a) zmieniających maksymalne ilości określone w załączniku V w świetle zmian na rynku fluorowęglowodorów i związanych z nimi emisji; oraz

b) przewidujących wyłączenia z określonych w ust. 1 wymogów kontyngentowych wprowadzania do obrotu do celów szczególnych zastosowań, jeżeli zastosowanie fluorowęglowodorów jest konieczne ze względu na ochronę zdrowia lub bezpieczeństwa i nie można w inny sposób zapewnić wystarczających dostaw.

Artykuł 14
Przydział kontyngentów na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu

1. Do dnia 31 października 2014 r. Komisja ustala, w drodze decyzji wykonawczych, dla każdego producenta lub importera, który przesłał dane zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, wartość odniesienia na podstawie średniej rocznej ilości fluorowęglowodorów, jakie producent lub importer, według swojego sprawozdania, wyprodukował lub przywiózł w okresie od 2008 do 2011 r. Do celów ustalenia wartości referencyjnej nie uwzględnia się zgłoszonych ilości przewyższających kontyngent. Wartości referencyjne oblicza się zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

2. Producenci i importerzy, którzy nie przekazali informacji dotyczących produkcji lub przywozu zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dla okresu referencyjnego, o którym mowa w ust. 1, mogą zgłosić swój zamiar wyprodukowania lub przywozu fluorowęglowodorów w roku następnym.

Zgłoszenia należy kierować do Komisji, określając rodzaje i ilości fluorowęglowodorów, jakie mają być wprowadzone do obrotu.

Komisja wydaje zawiadomienie o terminie składania tych deklaracji. Przed złożeniem deklaracji, o której mowa w ust. 2 i 3, przedsiębiorstwa dokonują rejestracji w rejestrze, o którym mowa w art. 15.

3. Do dnia 31 października 2017 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokonuje ponownego obliczenia wartości referencyjnych dla producentów i importerów, o których mowa w ust. 1 i 2, na podstawie średniej rocznej ilości fluorowęglowodorów

wyprodukowanych lub przywożonych po dniu 1 stycznia 2015 r., zgłoszonych zgodnie z art. 17. Komisja ustala te wartości odniesienia w drodze aktów wykonawczych.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

4. Producenci i importerzy, dla których ustalono wartości odniesienia, mogą zadeklarować dodatkowe przewidziane ilości zgodnie z procedurą określoną w ust. 2.

5. Komisja przydziela kontyngenty na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu każdemu producentowi i importerowi na każdy rok począwszy od roku 2015, stosując mechanizm przydziału określony w załączniku VI.

6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych ustalających mechanizm mający na celu ponowne obliczenie wartości referencyjnych zgodnie z ust. 3 oraz zmieniających lub uzupełniających mechanizm przydziału kontyngentów określony w załączniku VI.

Artykuł 15
Rejestr kontyngentów

1. Ustanawia się elektroniczny rejestr kontyngentów na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu. Komisja wprowadza środki mające na celu stworzenie i zapewnienie funkcjonowania tego rejestru elektronicznego.

   W rejestrze elektronicznym na żądanie rejestruje się

   a) producentów i importerów, którym przydzielono kontyngent na wprowadzenie do obrotu zgodnie z art. 14 ust. 5;

   b) producentów i importerów, na których przeniesiono kwotę kontyngentu zgodnie z art. 16;

   c) producentów i importerów deklarujących swój zamiar złożenia deklaracji zgodnie art. 14 ust. 2.

2. Komisja dopilnowuje, by producenci i importerzy oraz właściwe organy państw członkowskich byli informowani za pośrednictwem tego rejestru o przydzielonych kontyngentach oraz wszelkich ich zmianach w okresie przydziału kontyngentów.

Artykuł 16
Przeniesienie kwot kontyngentów

Każdy producent lub importer, dla których ustalono wartość referencyjną zgodnie z art. 14 ust. 1 lub 3 i którym przydzielono kontyngent zgodnie z art. 14 ust. 5, może przenieść kwotę tego kontyngentu w całości lub w części na inne przedsiębiorstwo w Unii, które jest zarejestrowane w rejestrze, o którym mowa w art. 15 ust. 1. O każdym tego rodzaju przeniesieniu prawa powiadamia się Komisję z wyprzedzeniem.

ROZDZIAŁ V

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 17
Sprawozdanie o produkcji, przywozie, wywozie i niszczeniu

1. Do dnia 31 marca 2014 r., a następnie co rok od tej daty, każdy producent, importer i eksporter, który wyprodukował, wywiózł lub przywiózł więcej niż jedną tonę metryczną lub 1 000 ton ekwiwalentu CO_2 fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II w poprzednim roku kalendarzowym, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten roku kalendarzowy.

2. Do dnia 31 marca 2014 r., a następnie co rok od tej daty, każde przedsiębiorstwo, które zniszczyło więcej niż jedną tonę metryczną lub 1 000 ton ekwiwalentu CO_2 fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II w poprzednim roku kalendarzowym, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten roku kalendarzowy.

3. Do dnia 31 marca 2014 r., a następnie co rok od tej daty, każde przedsiębiorstwo, które wprowadziło do obrotu więcej niż 10 000 ton ekwiwalentu CO_2 fluorowanych gazów cieplarnianych i gazów wymienionych w załączniku II zawartych w produktach lub urządzeniach w poprzednim roku kalendarzowym, przedkłada Komisji sprawozdanie zawierające dane określone w załączniku VII dotyczące każdej z tych substancji za ten roku kalendarzowy.

4. Każde przedsiębiorstwo, które, zgodnie z ust. 1 i 3 jest zobowiązane do przedstawienia sprawozdania dotyczącego wprowadzenia do obrotu więcej niż 10 000 ton ekwiwalentu CO_2 fluorowęglowodorów w poprzednim roku kalendarzowym, przed złożeniem sprawozdania dopilnowuje, aby dokładność tych danych została zweryfikowana przez niezależnego audytora akredytowanego zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE[45] lub akredytowanego do celów weryfikacji sprawozdań finansowych zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.

   Przedsiębiorstwo przechowuje sprawozdanie z weryfikacji przez co najmniej pięć lat. Sprawozdanie to jest udostępniane na żądanie właściwemu organowi i Komisji.

5. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych zmieniających progi, od których obowiązuje składanie sprawozdań, przewidziane w ust. 1, 2 i 3, w stosownych przypadkach, w świetle rozwoju rynku, w celu uniknięcia sytuacji, w której znaczne ilości fluorowanych gazów cieplarnianych produkowanych, przywożonych lub wywożonych nie byłyby monitorowane lub w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych w przypadkach, gdy zgłoszone ilości nie byłyby znaczące.

---

[45] Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32)

6. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić format powiadomienia, o którym mowa w niniejszym artykule.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21.

7. Komisja wprowadza odpowiednie środki w celu ochrony poufności informacji przedłożonych jej zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 18
Gromadzenie danych o emisjach

1. Państwa członkowskie gromadzą dane na temat emisji fluorowanych gazów cieplarnianych.

W tym celu ustanawiają one, w zależności od przypadku, jeden z poniższych systemów:

a) system, w którym na poziomie krajowym prowadzona jest baza danych przeznaczona do gromadzenia danych zarejestrowanych zgodnie z art. 5 ust. 1;

b) system, dzięki któremu przeprowadzane są badania emisji na podstawie reprezentatywnej próby podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1, a wyniki tych badań są poddane ekstrapolacji.

2. Dane gromadzone zgodnie z ust. 1 są udostępniane Komisji na żądanie. Komisja może przekazać te dane pozostałym państwom członkowskim.

3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych ustalających wymogi dotyczące systemów gromadzenia danych, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 akapit drugi oraz określających, czy w danych sektorach system jest tworzony zgodnie z lit. a) lub b) drugiego akapitu ustępu 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 19
Przegląd

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych zmieniających załącznik I w celu włączenia do wykazu substancji o wysokim współczynniku ocieplenia globalnego, które są stosowane jako produkt zamienny dla substancji już wymienionych w tym załączniku i które są wywożone, przywożone produkowane lub wprowadzane do obrotu w dużych ilościach.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych aktualizujących załączniki I, II oraz IV na podstawie najnowszych wyników badań

naukowych, szczególnie tych dotyczących współczynnika ocieplenia globalnego wymienionych substancji.

3. Na podstawie informacji dotyczących wprowadzania do obrotu, zgłoszonych zgodnie z art. 17, oraz dotyczących emisji fluorowanych gazów cieplarnianych, udostępnionych zgodnie z art. 18 ust. 2, Komisja będzie monitorować stosowanie niniejszego rozporządzenia i jego skutki.

Nie później niż do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja publikuje sprawozdanie na temat dostępności fluorowęglowodorów na rynku unijnym, w szczególności w odniesieniu do zastosowań medycznych.

Nie później niż do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja publikuje całościowe sprawozdanie na temat skutków niniejszego rozporządzenia, w tym prognozy dotyczące dalszego popytu na fluorowęglowodory po 2030 r.

Artykuł 20
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 7, art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 6, art. 17 ust. 5, art. 18 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 i 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [dd/mm/yyyy] [*insert date of entry into force of this regulation*].

3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazane uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 7, art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 6, art. 17 ust. 5, art. 18 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 i 2. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 4, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 7, art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 6, art. 17 ust. 5, art. 18 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1 i 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 21
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 22
Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia ich wprowadzania w życie. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

   Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję najpóźniej do dnia [dd/mm/yyyy] [*date of entry into application*], a o wszystkich późniejszych ich zmianach – niezwłocznie.

2. Oprócz sankcji, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwom, które przekroczyły kwotę kontyngentu na wprowadzenie do obrotu fluorowęglowodorów, przydzieloną im zgodnie z art. 14 ust. 5 lub przeniesioną na nie zgodnie z art. 16, można przyznać wyłącznie zredukowaną kwotę kontyngentu na dany okres przydziału po stwierdzeniu przekroczenia kontyngentu.

   Wielkość redukcji oblicza się jako 200 % ilości, o którą został przekroczony kontyngent. Jeżeli wielkość redukcji jest większa niż ilość do przydzielenia zgodnie z art. 14 ust. 5) jako kontyngent na okres przydziału po stwierdzeniu przekroczenia kontyngentu, nie przydziela się żadnego kontyngentu na ten okres przydziału, a kontyngent na następne okresy przydziału zostaje zmniejszony w podobny sposób do czasu odjęcia całkowitej ilości.

Artykuł 23
Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII.

Artykuł 24
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Fluorowane gazy cieplarniane, o których mowa w art. 1 pkt (1)

Substancja			**Współczynnik ocieplenia globalnego**[46]
Oznakowanie przemysłowe	**Nazwa chemiczna (Nazwa zwyczajowa)**	**Wzór chemiczny**	
Sekcja 1:	***Fluorowęglowodory (HFC)***		
HFC-23	Trifluorometan (fluoroform)	CHF_3	14800
HFC-32	Difluorometan	CH_2F_2	675
HFC-41	Fluorometan (fluorek metylu)	CH_3F	92
HFC-125	Pentafluoroetan	CHF_2CF_3	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoroetan	CHF_2CHF_2	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoroetan	CH_2FCF_3	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluoroetan	CH_2FCHF_2	353
HFC-143a	1,1,1-trifluoroetan	CH_3CF_3	4 470
HFC-152	1,2-difluoroetan	CH_2FCH_2F	53
HFC-152a	1,2-difluoroetan	CH_3CHF_2	124
HFC-161	Fluoroetan (fluorek etylu)	CH_3CH_2F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluoropropan	CF_3CHFCF_3	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-heksafluoropropan	$CH_2FCF_2CF_3$	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-heksafluoropropan	CHF_2CHFCF_3	1 370

[46] Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-heksafluoropropan	$CF_3CH_2CF_3$	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluoropropan	$CH_2FCF_2CHF_2$	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluoropropan	$CHF_2CH_2CF_3$	1030
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorobutan	$CF_3CH_2CF_2CH_3$	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluoropentan	$CF_3CHFCHFCF_2CF_3$	1 640
Sekcja 2:	***Perfluorowęglowodory (PFC)***		
PFC-14	Perfluorometan (tetrafluorek węgla)	CF_4	7 390
PFC-116	Heksafluoroetan (perfluoroetan)	C_2F_6	12 200
PFC-218	Oktafluoropropan (perfluoropropan)	C_3F_8	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	Dekafluorobutan (perfluorobutan)	C_4F_{10}	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	Dodekafluoropentan (perfluoropentan)	C_5F_{12}	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	Tetradekafluoroheksan (perfluoroheksan)	C_6F_{14}	9 300
PFC-c-318	Oktafluorocyklobutan (perfluorocyklobutan)	c-C_4F_8	10 300
Sekcja 3:	***Inne związki perfluorowane***		
	Heksafluorek siarki	SF_6	22 800

ZAŁĄCZNIK II

Pozostałe fluorowane gazy objęte obowiązkiem sprawozdawczym zgodnie z art. 17

Substancja		**Współczynnik ocieplenia globalnego**[47]
Nazwa zwyczajowa/oznakowanie przemysłowe	**Wzór chemiczny**	
Sekcja 1: ***Nienasycone fluorowęglowodory***		
HFC-1234yf	$CF_3CF=CH_2$	4[48]
HFC-1234ze	trans — $CHF=CHCF_3$	7 [48]
Sekcja 2: ***Fluorowane etery***		
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 900
HFE-134	CHF_2OCHF_2	6 320
HFE-143a	CH_3OCF_3	756
HCFE-235da2	$CHF_2OCHClCF_3$	350
HFE-245cb2	$CH_3OCF_2CF_3$	708
HFE-245fa2	$CHF_2OCH_2CF_3$	659
HFE-254cb2	$CH_3OCF_2CHF_2$	359
HFE-347 mcc3	$CH_3OCF_2CF_2CF_3$	575
HFE-347pcf2	$CHF_2CF_2OCH_2CF_3$	580
HFE-356pcc3	$CH_3OCF_2CF_2CHF_2$	110
HFE-449sl (HFE-7100)	$C_4F_9OCH_3$	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$C_4F_9OC_2H_5$	59
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x)	$CHF_2OCF_2OC_2F_4OCHF_2$	1 870

[47] Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

[48] Współczynnik ocieplenia globalnego zgodnie ze sprawozdaniem oceniającym Zespołu ds. oceny naukowej ustanowionego na mocy protokołu montrealskiego z 2010 r., tabele 1-11, w którym znajdują się dwa poddane weryfikacji wzajemnej odniesienia naukowe. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml.

HFE-236ca12 (HG-10)	$CHF_2OCF_2OCHF_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$CHF_2OCF_2CF_2OCHF_2$	1 500
	$(CF_3)_2CFOCH_3$	343
	$CF_3CF_2CH_2OH$	42
	$(CF_3)_2CHOH$	195
HFE-227ea	$CF_3CHFOCF_3$	1 540
HFE-236ea2	$CHF_2OCHFCF_3$	989
HFE-236fa	$CF_3CH_2OCF_3$	487
HFE-245fa1	$CHF_2CH_2OCF_3$	286
HFE 263fb2	$CF_3CH_2OCH_3$	11
HFE-329 mcc2	$CHF_2CF_2OCF_2CF_3$	919
HFE-338 mcf2	$CF_3CH_2OCF_2CF_3$	552
HFE-347 mcf2	$CHF_2CH_2OCF_2CF_3$	374
HFE-356 mec3	$CH_3OCF_2CHFCF_3$	101
HFE-356pcf2	$CHF_2CH_2OCF_2CHF_2$	265
HFE-356pcf3	$CHF_2OCH_2CF_2CHF_2$	502
HFE 365 mcf3	$CF_3CF_2CH_2OCH_3$	11
HFE-374pc2	$CHF_2CF_2OCH_2CH_3$	557
	- $(CF_2)_4CH$ (OH) -	73
	$(CF_3)_2CHOCHF_2$	380
	$(CF_3)_2CHOCH_3$	27
Sekcja 3: ***Inne związki perfluorowane***		
PFPMIE	$CF_3OCF(CF_3)CF_2OCF_2OCF_3$	10 300
Trifluorek azotu	NF_3	17 200
Pentafluorosulfonian trifluorometylu	SF_5CF_3	17 700

Perfluorocyklopropan	c-C_3F_6	17 340[49]

[49] Minimalna wartość zgodnie z wnioskiem UNFCCC o dalsze działania.

ZAŁĄCZNIK III

Zakazy dotyczące wprowadzania do obrotu, o których mowa w art. 9 ust. 1

Produkty i urządzenia W stosownych przypadkach współczynnik ocieplenia globalnego mieszanin zawierających fluorowane gazy cieplarniane oblicza się zgodnie z załącznikiem IV, jak określono w art. 9 ust. 1 akapit drugi.		**Data wprowadzenia zakazu**
1. Pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, zawierające fluorowane gazy cieplarniane stosowane do serwisowania, konserwacji lub wypełnienia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic, lub do stosowania jako rozpuszczalniki		4 lipca 2007 r.
2. Otwarte systemy wykorzystujące bezpośrednie odparowywanie, zawierające HFC i PFC jako czynniki chłodnicze		4 lipca 2007 r.
3. Systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice	które zawierają PFC	4 lipca 2007 r.
	które zawierają HFC-23	1 stycznia 2015 r.
4. Okna do użytku domowego, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2007 r.
5. Pozostałe okna, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2008 r.
6. Obuwie, które zawiera fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2006 r.
7. Opony, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane		4 lipca 2007 r.
8. Pianki jednoskładnikowe (z wyjątkiem sytuacji, gdy muszą spełniać krajowe normy bezpieczeństwa), które zawierają fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym		4 lipca 2008 r.
9. Dozowniki aerozolowe wprowadzane do obrotu i przeznaczone do powszechnej sprzedaży w celach rozrywkowych i dekoracyjnych, wymienione w pkt 40 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006[50], oraz rogi sygnałowe, które zawierają HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym		4 lipca 2009 r.
10. Domowe chłodziarki i zamrażarki zawierające HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym		1 stycznia 2015 r.

[50] Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

11. Chłodziarki i zamrażarki do przechowywania, wystawiania lub dystrybucji produktów w handlu detalicznym i usługach gastronomicznych („do użytku komercyjnego”) – hermetycznie zamknięte systemy	które zawierają HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 2500 lub większym	1 stycznia 2017 r.
	które zawierają HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym	1 stycznia 2020 r.
12. Przenośne systemy klimatyzacji w pomieszczeniach (hermetycznie zamknięte urządzenia, które użytkownik końcowy może przemieszczać między pomieszczeniami) zawierające HFC o współczynniku ocieplenia globalnego równym 150 lub większym		1 stycznia 2020 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Metoda obliczania całkowitego współczynnika ocieplenia globalnego mieszaniny, o której to metodzie mowa w art. 9 ust. 1 oraz art. 11 ust. 3

Całkowity współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) mieszaniny, która zawiera fluorowane gazy cieplarniane, oblicza się jako średnią ważoną, otrzymaną poprzez zsumowanie udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich GWP, o ile nie wskazano gdzie indziej, w tym substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi.

Σ (% substancji X x GWP) + (% substancji Y x GWP) + … (% substancji N x GWP),

gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/− 1 %.

Na przykład: stosując powyższy wzór do mieszaniny gazów zawierającej 60% eteru dimetylowego, 10 % HFC-152a i 30% izobutanu:

Σ (60% x 1) + (10% × 125) + (30% x 4)

→ Całkowity GWP = 14,3

Do obliczania GWP mieszanin stosuje się GWP następujących substancji niefluorowanych. W przypadku innych substancji, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, stosuje się standardową wartość 0.

Substancja			**Współczynnik ocieplenia globalnego**[51]
Nazwa zwyczajowa	**Oznakowanie przemysłowe**	**Wzór chemiczny**	
Metan		CH_4	25
Podtlenek azotu		N_2O	298
Eter dimetylowy		CH_3OCH_3	1
Dichlorometan		CH_2Cl_2	9
Chlorek metylu		CH_3Cl	13
Chloroform		$CHCl_3$	31
Etan	R-170	CH_3CH_3	6
Propan	R-290	$CH_3CH_2CH_3$	3
Butan	R-600	$CH_3CH_2CH_2CH_3$	4

[51] Na podstawie czwartego sprawozdania oceniającego przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, o ile nie wskazano inaczej.

Izobutan	R-600a	$CH(CH_3)_2CH_3$	3
Pentan	R-601	$CH_3CH_2CH_2CH_2CH_3$	20
Izopentan	R-601a	$(CH_3)_2CHCH_2CH_3$	4
Etoksyetan (eter dietylowy)	R-610	$CH_3CH_2OCH_2CH_3$	4
Mrówczan metylu	R-611	$HCOOCH_3$	25
Wodór	R-702	H_2	6
Amoniak	R-717	NH_3	0
Etylen	R-1150	C_2H_5	4
Propylen	R-1270	C_3H_6	2

ZAŁĄCZNIK V

Obliczanie maksymalnej ilości, wartości referencyjnych oraz kontyngentów na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu

Maksymalną ilość, o której mowa w art. 13 ust. 1, oblicza się, stosując następujące wartości procentowe do średniej rocznej łącznej ilości wyprodukowanej i przywiezionej do Unii w okresie od 2008 r. do 2011 r.:

Lata	
2015	100 %
2016–17	93 %
2018–20	63 %
2021–23	45 %
2024–26	31 %
2027–29	24 %
2030	21 %

Maksymalną ilość, wartości referencyjne oraz kontyngenty na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu, o których mowa w art. 13 i 14, oblicza się jako łączne ilości wszystkich rodzajów fluorowęglowodorów, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO_2.

Obliczeń wartości referencyjnych oraz kontyngentów na wprowadzanie fluorowęglowodorów do obrotu, o których mowa w art. 13 i 14, dokonuje na podstawie ilości fluorowęglowodorów wprowadzonych do obrotu w Unii przez producentów i importerów w okresie przydziału kontyngentów.

Ilości przyznane przedsiębiorstwu w celu wywozu w tym samym okresie przydziału kontyngentów nie są brane pod uwagę przy obliczaniu kontyngentu lub przy ocenie zgodności z przepisami art. 13 ust. 2, pod warunkiem że wywóz odbędzie się w tym samym okresie, a eksporter złoży sprawozdanie w tej sprawie zgodnie z art. 17 ust. 1. Transakcja musi zostać zweryfikowana zgodnie z art. 17 ust. 4, niezależnie od ilości.

ZAŁĄCZNIK VI

Mechanizm przydziału kontyngentów, o którym mowa w art. 14

1. Ustalenie ilości do przydzielenia przedsiębiorstwom, dla których określono wartości odniesienia na podstawie art. 14 ust. 1 i 3.

Każdemu przedsiębiorstwu, dla którego określono wartości odniesienia, przydzielany jest kontyngent odpowiadający 95 % wartości odniesienia pomnożonej przez wartość procentową wskazaną w załączniku V na dany rok.

2. Określanie ilości do przydzielenia przedsiębiorstwom, które złożyły deklarację na podstawie art. 14 ust. 2.

Sumę kontyngentów przyznanych zgodnie z pkt 1 odejmuje się od ilości maksymalnej na dany rok określonej w załączniku V w celu określenia ilości do przydzielenia przedsiębiorstwom, dla których nie ustalono wartości odniesienia i które złożyły oświadczenie na podstawie art. 14 ust. 3 (ilości do przydzielenia na etapie 1 obliczeń).

2.1. **Etap 1** obliczeń

Każdemu przedsiębiorstwu przydzielany jest kontyngent odpowiadający ilości, o którą wnioskowano w deklaracji, lecz nieprzekraczający proporcjonalnego udziału w ilości przyznawanej w ramach fazy 1.

Proporcjonalny udział oblicza się, dzieląc 100 przez liczbę przedsiębiorstw, które złożyły deklaracje. Sumę kontyngentów przydzielonych na etapie 1 odejmuje się od ilości do przydzielenia na etapie 1 w celu określenia ilości do przydzielenia na etapie 2.

2.2. **Etap 2** obliczeń

Każde przedsiębiorstwo, któremu nie przyznano 100 % ilości, o którą wnioskowało w swojej deklaracji na etapie 1, otrzymuje dodatkowy przydział odpowiadający różnicy pomiędzy ilością, o którą wnioskowało, a ilością przyznaną mu w etapie 1. Ilość ta nie może jednak przekroczyć proporcjonalnego udziału w ilości do przydzielenia na etapie 2.

Proporcjonalny udział oblicza się, dzieląc 100 przez liczbę nowych przedsiębiorstw, kwalifikujących się do przydziału na etapie 2. Sumę kontyngentów przydzielonych na etapie 2 odejmuje się od ilości do przydzielenia na etapie 2 w celu określenia ilości do przydzielenia na etapie 3.

2.3. **Etap 3** obliczeń

Etap 2 powtarza się do momentu, gdy pozostająca ilość do przydzielenia w kolejnym etapie jest mniejsza niż 1 000 ton ekwiwalentu CO_2.

3. Określanie ilości do przydzielenia przedsiębiorstwom, które złożyły deklarację na podstawie art. 13 ust. 4.

Sumę kontyngentów przyznanych zgodnie z pkt 1 i 2 odejmuje się od ilości maksymalnej na dany rok określonej w załączniku V w celu określenia ilości do przydzielenia

przedsiębiorstwom, dla których nie ustalono wartości odniesienia i które złożyły oświadczenie na podstawie art. 14 ust. 4.

Zastosowanie ma mechanizm przydziału kontyngentów określony w pkt 2.1 i 2.2.

ZAŁĄCZNIK VII

Dane podlegające obowiązkowi sprawozdawczemu na podstawie z art. 17

1. Każdy producent, o którym mowa w art. 17 ust. 1, składa sprawozdanie dotyczące:

   a) całkowitej wielkości produkcji każdej substancji w Unii, określając główne kategorie zastosowań danej substancji;

   b) ilości każdej substancji, jaką wprowadził do obrotu w Unii;

   c) ilości każdej substancji, które zostały, odpowiednio, poddane recyklingowi, regeneracji bądź zniszczone;

   d) wszelkich zapasów utrzymywanych na początku i na końcu okresu sprawozdawczego.

2. Każdy importer, o którym mowa w art. 17 ust. 1, składa sprawozdanie dotyczące:

   a) ilości każdej substancji, jakie przywiózł do Unii, określając główne kategorie zastosowań danej substancji,

   b) ilości każdej substancji, które zostały, odpowiednio, poddane recyklingowi, regeneracji bądź zniszczone.

3. Każdy eksporter, o którym mowa w art. 17 ust. 1, składa sprawozdanie dotyczące:

   a) ilości każdej substancji, jaką wywiózł z UE w innym celu niż recykling, regeneracja lub zniszczenie;

   b) wszelkich ilości każdej substancji, jakie wywiózł, odpowiednio, w celu recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

4. Każde przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 17 ust. 2, składa sprawozdanie dotyczące:

   a) ilości każdej zniszczonej substancji, w tym ilości zawartych w produktach lub urządzeniach;

   b) wszelkich zapasów każdej substancji, która ma zostać zniszczona, w tym ilości zawartych w produktach lub urządzeniach;

   c) technologii zastosowanych do zniszczenia tych substancji.

5. Każde przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 17 ust. 3, składa sprawozdanie dotyczące:

   a) kategorii produktów lub urządzeń;

   b) liczby jednostek;

   c) wszelkich ilości każdej substancji zawartej w produktach lub urządzeniach.

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 842/2006	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	-
Art. 2	Art. 1
Art. 3 ust. 1	Art. 2 ust. 2
Art. 3 ust. 2 akapit pierwszy	Art. 3 ust. 1
Art. 3 ust. 2 akapit drugi	Art. 2 ust. 3 akapit drugi
Art. 3 ust. 2 akapit trzeci	Art. 3 ust. 1 akapit pierwszy
Art. 3 ust. 3	Art. 3 ust. 3
Art. 3 ust. 4	Art. 3 ust. 4
Art. 3 ust. 5	Art. 3 ust. 5
Art. 3 ust. 6	Art. 4 ust. 1
Art. 3 ust. 7	Art. 3 ust. 6
Art. 4 ust. 1	Art. 6 ust. 1
Art. 4 ust. 2	Art. 6 ust. 3
Art. 4 ust. 3	Art. 6 ust. 4
Art. 4 ust. 4	Art. 6 ust. 5
Art. 5 ust. 1	Art. 8 ust. 7
Art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze	Art. 8 ust. 1 i 4
art. 5 ust. 2 zdanie drugie	Art. 8 ust. 6 zdanie pierwsze
Art. 5, ust. 2, zdanie trzecie	Art. 8 ust. 6 zdanie drugie
Art. 5 ust. 3	Art. 2 ust. 5
Art. 5 ust. 4	Art. 2 ust. 4 lit. d)
Art. 5 ust. 5	Art. 8 ust. 8
Art. 6 ust.1 akapit pierwszy	Art. 17 ust.1 akapit pierwszy

Art. 6 ust. 1	Art. 17 ust. 1 oraz załącznik VII
Art. 6 ust. 2	Art. 17 ust. 5
Art. 6 ust. 3	Art. 17 ust. 6
Art. 6 ust. 4	Art. 18 ust. 1
Art. 7 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Art. 10 ust. 1
Art. 7 ust. 1 akapit drugi zdanie drugie i trzecie	Art. 10 ust. 2 i 3
Art. 7 ust. 2	Art. 10 ust. 1 akapit pierwszy
Art. 7 ust. 3 zdanie pierwsze	Art. 10 ust. 6
Art. 7 ust. 3 zdanie drugie	Art. 10 ust. 7
Art. 8 ust. 1	Art. 11 ust. 1
Art. 8 ust. 2	Art. 11 ust. 2
Art. 9 ust. 1	Art. 9 ust. 1
Art. 9 ust. 2	-
Art. 9 ust. 3	-
Art. 10	art. 19 ust. 3
Art. 11	-
Art. 12	Art. 21
Art. 13 ust. 1	Art. 22 ust. 2 akapit pierwszy
Art. 13 ust. 2	Art. 22 ust. 2 akapit drugi
Art. 14	-
Art. 15	Art. 24
Załącznik I — Część 1	Załącznik I
Załącznik I — Część 2	Załącznik IV
Załącznik II	Załącznik III